

# Är EU-ledarna rädda att tappa greppet?

**Nu är EU-toppmötet över** för den här gången. Den traditionsenliga krisen har utbasunerats, den heroiska nattmanglingen har genomförts, lösningen har presenterats inför yrvakna journalister och EU-ledarna har åkt hem till sitt för att var och en förklara för sin hemmapublik att just de har segrat.

Det är strålande politisk teater, men dramatiken kring toppmötets nattmangling döljer att det egentligen inte är något större som har förändrats. EU-konstitutionen har tvingats byta namn, men förslagets innehåll är på det stora hela oförändrat.

**President Sarkozy** påstår däremot inför sina väljare att han vunnit en seger över frihandelns EU. Och hur är det med reglerna om EU:s utvidgning som Nederländerna ville skriva in i fördraget? Sveriges riksdag motsatte sig det enhälligt eftersom det kunde äventyra utvidgningen, men det nya fördraget innehåller ändå en referens som är avsedd att tillfredsställa holländarna. I det här fallet tror jag Sverige har lyckats bäst, men det är knappast det budskapet som den nederländska regeringen kommer att ge till sina väljare.

Denna bedräglighet är inbyggd i själva systemet. Regeringscheferna agerar utifrån en kollektiv solidaritet. Att besluten utformas så att alla kan sägas "ha vunnit" oavsett vad som verkligen händer är lika förutsägbart som själva nattmanglingen.

**Nu är det tänkt** att fördraget ska godkännas i de nationella parlamenten. Tanken är att det endast ska vara en formalitet. Folkomröstningar och folkligt inflytande är något EU-ledarna vill undvika till varje pris. Det som de är mest oroliga för är om de folk som inte vill överföra mer makt till EU skulle få chansen att rösta. De folk som inte vill ta det stora steget mot en EU-armé, och inrätta en EU-president, en EU-diplomatkår, och en EU-utrikesminister (nej, inte ens om han kallas något annat) ska inte få chansen att säga sin mening.

Men vad händer då om folken faktiskt får rösta? Och om några dessutom har fräckheten att säga nej? Låt oss ha en folkomröstning vi också, Sverige kan bli det land som säger nej och sätter stopp för superstaten.

**Max Andersson (mp)**  
riksdagsledamot och medlem i Sammansatta  
Konstitutions- och Utrikesutskottet